

RUTA DE LES FÀBRIQUES TÈXTILS

INTRODUCCIÓ

L'arribada del ferrocarril i la industrialització del Llobregat, van modificar per sempre l'aspecte i el desenvolupament del municipi. En aquesta ruta podrem veure les principals fàbriques del municipi amb una caminada per la vora del riu.

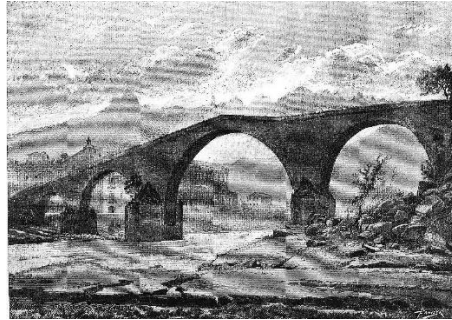
Activitat		A peu – Ruta Circular
Distància	↔	7,8 km
Desnivell+	↗	115 m
Punt més alt	↑	242 m
Punt més baix	↓	142 m
Dificultat tècnica		Moderat
Consideracions	• Pas per zones inundable • Accés prohibit a la fàbrica de la Bauma	

DESCRIPCIÓ DE LA RUTA

- Km 0,0 Prenem com a inici d'aquesta caminada la **plaça Lluís Companys** de la **colònia Burés**. És un bon lloc per començar a veure com s'estructuraven les colònies industrials, amb els pisos, cafè, botigues i altres edificis auxiliars al voltant de la fàbrica.
- Km 0,2 Travessem el **riu Llobregat** pel **pont Vell**, construït al segle XV. Just en passar-lo girem a la nostra esquerra i comencem a baixar per una pista ample en direcció a la llera del riu. Des d'aquí podrem veure bé els edificis de la **fàbrica del Burés**.

El Pont Vell

Des de l'any 980 hi ha documentada una "strata publica" o camí que circulava pel costat del Llobregat i un pont romà a la desembocadura de la Riera de Rellinars. El terme de Castellbell sempre ha estat zona de pas, ja per la via natural del Llobregat o per connectar amb les terres del Vallès a través de Vacarisses. Es desconeix però si existia un pont antic per unir els termes de Castellbell i del Vilar. En tot cas quan baixava poca aigua es deuria travessar pel gual poc profund que encara existeix entre els ponts vell i nou, o bé existia alguna palanca. El Pont Vell fou costejat per Bernat Sarroca que adquirí la senyoria del castell i el terme de Castellbell comprant-lo a Lluís de Castellet el 26 de setembre de 1453. Bernat Sarroca era un ric comerciant, nascut a Santpedor però establert a Barcelona, es dedicava a la compravenda de draps de luxe. Bernat Sarroca obtingué llicència reial per a la construcció del pont el 27 de gener de 1455. N'encarregà les obres al manresà Jaume Provensal, que les executà entre el març de 1455 i el març de 1457. Es tracta d'un pont de calçada estreta, cosa que permetia aixecar millor l'arc principal i guanyar el desnivell entre els dos extrems del pont. El fort pendent (estil d'esquena d'ase) permetia a la vegada una menor quantitat de material i n'alleugeria el pes sobre els pilars.

- Km 0,8 Ja en la plana del riu ens atensem a la granja de **cal Carnisser** i després caminem per una plana de conreu sota la masia del **Abadals**. Al mig d'aquest camp observem una barraca de pedra seca.
- Km 1,5 Ben aviat el camí ens condueix a la vora del riu just a tocar de la resclosa de la **fàbrica del Borràs** i seguirem caminant pel mig d'un bosc de ribera farcit de pollancre, salzes, oms i àlbers. Arribarem a l'alçada dels edificis de la **fàbrica del Borràs**, on destaquen tres edificacions que denoten les diferents èpoques de prosperitat de la fàbrica.
- Km 2,8 Més endavant el camí és bifurca i ens enlairem tot contemplant el magnífic edifici de **cal Forrellat**. Seguirem en direcció a la **fàbrica de la Bauma**. Malauradament l'accés a les instal·lacions està tancat.

La fàbrica del Borràs

Fàbrica construïda entre 1873 i 1876 per la família Borràs. S'erigí en terres que eren propietat de les heretats del Puig i del Genovès. En un primer moment fou arrendada als industrials Salgot i Ricard, i a partir de 1902 ja fou dirigida per la família Borràs. Més endavant, entre 1928 i 1931 alguns locals foren arrendats a Indústries i magatzem Jorba, SA, i mes tard també a Muntaner i Font, que s'hi establí fins al 1972.

La fàbrica estava dividida en quatre seccions: Filatura, Acabats, Teixits, i Serveis Auxiliars, amb els diversos tallers, mecànic, fusteria, electricistes, pintura i laboratoris. L'any 1976 s'hi establí la firma Torcidos Ibericos, SA., que la mantingué en funcionament fins l'any 2006.

Km 3,0 En arribar a l'edifici de les **galeries noves**, seguirem a la nostra dreta per la vora de la feixa i arribarem fins als rentadors. Després retornarem per on hem vingut i seguirem la pista prenent encara més alçada.

Km 3,4 Gaudirem de una bona perspectiva de la **mntanya de Montserrat** des dels plans de l'antiga **partida dels Angles**. Aviat una nova bifurcació que seguirem per la dreta, per l'**obaga de les Coixes**. Tindrem bones perspectives del **Borràs** i del **Vilar**.

Els Angles

Partida de conreu que es correspondria aproximadament al meandre del riu a la zona de la Bauma. Tradicionalment era una zona conreada per pagesos de Monistrol de Montserrat. En tenim una primera notícia de 8 de desembre de 1370 quan Margarida i Jaume Desfar, senyors de Castellbell, venen una peça de terra d'aquesta partida a Berenguer Pujol de Monistrol. També sabem de l'existència d'un molí. Aquest molí fariner, que estava situat a l'indret que avui ocupa el

rec de la fàbrica de la Bauma, a la riba dreta del riu Llobregat, fou construït per ordre dels regidors de la vila de Monistrol de Montserrat, un cop que van adquirir del senyor del castell de Castellbell, el dia 5 d'abril de 1506, el dret d'edificar-lo en el terreny comprès entre el "pont de Castellbell fins al torrent del Tortuguier, del dit pont al altre part fins al terme de Monistrol". Sabem que l'any 1597 estava en actiu, conformat pel corresponent casal i pel "rech y resclosa".

Km 4,8 Més endavant arribarem a la pista que condueix al **Solell de la Barraca** des de la carretera C-55. La seguirem uns metres fins a trobar el **camí vell del Solell**, per on s'hi accedia abans de construir-se la carretera.

Km 6,0 Anirem pel **Bosc dels Abadals** i després baixarem per un corriol per travessar el **torrent dels Abadals** a l'alçada de la **bassa del Madrono**.

Els Abadals

Aquest mas el trobem documentat des del 1274 quan pertanyia a Pere d'Abadals i la seva esposa Berenguera. Els Abadals és un altre dels masos documentats en el primer capbreu del nostre terme (1328) i que ha perdurat amb el mateix nom fins als nostres dies. Alguns dels seus propietaris que trobem documentats al llarg del temps són Jaume Abadals (1400), Pere Abadals (1441), Agnès, vídua de Salvador Abadals (1534), Pere

Abadals (1564, 1570), Jaume Abadals (1597). Al 1666 veiem que el nou amo d'aquest mas era Jaume Palà, fill de Joan Palà que l'havia comprat l'any 1650 a Joan Pau Abadal. Al 1728 hi trobem a Josep Puig. Al 1811 un altre Josep Puig dels Abadals fou anomenat sots-batlle. Ja a finals del XIX la casa passà a la família Bogunyà. Les seves afrontacions eren "per la banda de llevant amb el riu Llobregat, puja al cingle de la Llobatera (bosc dels Abadals sobre l'actual túnel de Bogunyà) , terres dels Singla, de Monistrol de Montserrat (es refereix al mas Singla del Solei de la Barraca), cingle dels Bellsolans (actual carena de Morrolius), terres del mas Morrolius, torrent dels Abeuradors (part alta del torrent dels Abadals), mas Playà, mas Brunet i honors de la Calsina (la Calsineta), que forma part de l'heretat del castell de Castellbell, cingle de l'Enderrocada(turó del Marquès) i de nou el riu Llobregat". L'any 2001 es van trobar a prop de la casa, una fossa amb els cossos de 3 homes probablement morts els darrers dies de la guerra civil.

- Km 6,4 A la sortida del torrent trobarem les restes de **la Calcineta** i el seu forn de calç de grans dimensions. Anirem baixant per la pista fins a l'encreuament de la **vinya de l'Enric**. Allà seguirem les indicacions que tot vorejant la falda del **turó del Marquès** ens conduiran sota el pont de la carretera C-55.
- Km 7,5 Passarem sobre **la fassina** del marquès per després arribar a la via del tren dels **ferrocarrils catalans** i de nou retrobar el **pont Vell**, per on retornarem a l'inici del nostre camí.

La Fassina

Construïda l'any 1733 per ordre del segon marquès de Castellbell, Josep Amat i Junyent, dins de la seva heretat, a l'esquerra de la riera de Marganell a tocar de l'aiguabarreig amb el Llobregat. En aquells moments hi havia sobreproducció i molts pagesos no sabien que fer amb la verema, ja que no disposaven de suficients botes, cosa que comportava també que no es plantessin noves vinyes i se n'abandonessin algunes. La fassina a més va funcionar també com a hostel i l'aiguardent produït es portava fins a Vilanova amb matxos on era venut. A la fassina s'hi va viure fins a mitjans del segle XX. En els darrers 15 anys la casa s'ha enrunat completament.

